

EVREI, CAPITOLUL TREI

Bună dimineța, prieteni. Este un privilegiu să ne aflăm aici în această dimineță în slujba Domnului. Și sperăm și avem încredere că vom avea parte de un timp minunat.

² Tocmai am fost în spate în... ceea ce numim biroul diaconilor, unde se află acum înregistratoarele, și tocmai vorbeam cu o tânără și cu mama ei acolo, de sus din Joliet, Illinois. Și mă gândeam la ce rod al harului lui Dumnezeu este cea fată. Majoritatea dintre noi de aici o cunoaștem. Este o alcoolică, una dintre cele mai rele. Și nu mi-a fost niciodată clară povestea până în această dimineță, cum că atunci când a coborât de pe platformă. Domnul i-a dezvăluit tot ce era greșit și ce avea să se întâmple. Și ea a coborât de pe platformă, plângând și bucurându-se pentru că Dumnezeu a salvat-o de la o-o moarte de bețivă. Și ea... O doamnă s-a apropiat de ea și a început să plângă, că fiica ei, cred că era, era dependentă de droguri. Și știți, prin harul lui Dumnezeu, fata aceea a fost chemată (cred că, a fost în seara următoare, Rosella, a fost chemată?), și fata, a fost vindecată, de la droguri. Și ea și soțul ei predică Evanghelia. Și-și-și să vezi o domnișoară drăguță ca Rosella, și chiar competentă! Și acum ea, foarte respectabilă, are un... simte o chemare în inima ei. Dar, cunoscând Biblia despre femeile predicatori, vedeți, ea știe că este altceva. Și Dumnezeu o conduce în închisori și alte lucruri, ca să dea mărturie.

³ Este pur și simplu minunat să-și cunoști, să cauți voia lui Dumnezeu. Uneori avem un sentiment, dar vrem să ducem acel sentiment în anumite locuri; dacă nu veghezi, diavolul va lua acel sentiment și îl va perverti în ceva. Dar atâta timp cât rămânem în Biblie, atunci suntem în regulă, vedeți, ne mișcăm corect cu voia Domnului.

⁴ Și astfel cred că-că Rosella se va întoarce în cele din urmă pe câmpurile de misiune undeva, pentru că America nu vrea Evanghelia.

Știți asta. Am putea la fel de bine să recunoaștem asta, că, acest popor anglo-saxon este terminat. Asta e tot. Nu mai există nicio Evanghelie pe care America să o primească. Oh, mai primești câțiva rățaciți, din când în când. Dar, cât despre Evanghelie, s-a terminat. Și nici măcar nu poți să le predici, nu poți vorbi cu ei. Nu vor crede nimic. Vedeți? Au doar ideile lor încăpățănate, și sunt hotărâți.

Și următoarele lucruri pentru această națiune este judecata.

Ea o va avea, cu siguranță. Poate fi printr-o criză economică. Poate fi printr-o bombă atomică. Poate fi printr-o mare molimă, o boală sau altceva, dar, ea este pregătită. Vine. Mii de mii vor cădea.

⁵ Am trecut, ieri, eu și fratele Za bel, la... și fratele Wood, venind de jos din Kentucky, unde am fost timp de trei zile, și am trecut pe lângă un cartier de locuințe. Fratele Zabel a spus, "Nu există..." Am uitat. "Aproape niciunul dintre acei oameni, în acel cartier, care să meargă măcar la vreo biserică."

⁶ Dacă i-ai întreba despre asta. "Ei bine, avem televizorul. Așa ne găsim alinarea." Vedeți? Aceasta este atitudinea americană. Vedeți? "Avem televizor. Avem o mulțime de bani. Avem mașini frumoase, avem case frumoase. La ce ne servește Domnul? Nu avem nevoie de Asta." Aceasta este atitudinea.

⁷ Cam singura religie și mântuire pe care o avem, și iubire, este printre oamenii cu adevărat evlavioși. Știți, Biblia a spus că asta se va întâmpla. [Adunarea spune: "Amin." – Ed.] Aha. Voi, cititorii Bibliei, v-am auzit strigând "Amin," și pe tine, predicatorul acolo în spate. Asta, așa este. Dragostea va fi atât de departe, în zilele din urmă; singura dragoste care va rămâne, va fi între Aleșii poporului lui Dumnezeu. "Tatăl va fi împotriva mamei, și mama împotriva tatălui, și copiii împotriva părinților, și diferiți unii împotriva celorlalți." Și singura dragoste care va rămâne, va fi doar acei Aleși, doar Aleșii. Cuvântul "Aleși" acolo vine de la cuvântul "Ales," poporul ales al lui Dumnezeu.

⁸ Și când Rosella îmi cita povestea în cameră, cu ceva timp în urmă, doar mă gândeam, că, în acea seară, a spus că s-a întâmplat ceva. Și cum că, a spus, de-a lungul vieții ei, când nu era altceva decât o alcoolică cu ochii holbați, nu au putut, nici Alcoolicii Anonimi, patru doctori au renunțat la ea, nu s-a mai putut face nimic, și cum, chiar din acel moment, ceva a avut loc.

⁹ Acum nu mai este cea cu ochii holbați. Este o tânără frumoasă și drăguță de treizeci și trei de ani, și ar trece drept o femeie de vreo douăzeci și doi; chiar cum Dumnezeu a făcut pentru ea ceea ce a făcut și cum arată ea altfel. Și, dar am spus, "Rosella, înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a rânduit acel moment." Da, domnule. Vedeți? Exact. Și când micuțul Billy Paul, în spate acolo unde se află, împărțea cartonașe de rugăciune oamenilor în acea seară, cât de puțin știa el cui îi dădea un cartonaș de rugăciune.

Nu este minunat, Rosella?

[Sora Rosella Griffith spune, "Frate Branham, mă întreb dacă biserica ar putea să se roage ca Dumnezeu

să ne călăuzească, cât de puternic a fost El." – Ed.]

Amin. Domnul să te binecuvânteze, Rosella. Sunt sigur că vom face asta. Ea vrea ca biserica să se roage ca Dumnezeu să o călăuzească. Adică, să urmeze mâna Lui neschimbătoare. Oh, asta e atât de bine.

¹⁰ Am avut o propunere îngrozitoare care mi-a fost pusă înainte, în această dimineață. Este vorba despre un oarecare, un multi-multimilionar care vrea să producă aici, la Louisville, Kentucky, și să-mi construiască un tabernacol de cinci milioane de dolari. Dar ceva din adâncul inimii mele mi-a spus, "Stai puțin, tu nu ești păstor." Vedeți? Deci, atunci, cinci milioane de dolari din banii care ar fi însușiți. Acum, să trebuiască să mergă la guvern, să plătească pentru whisky și lucruri de genul acesta, dar vrea să-i investească într-un tabernacol pentru Domnul. Dar sper că se duc la vreun slujitor al lui Dumnezeu care va... și o slujbă pentru Dumnezeu. Dar, sunt cinci milioane de dolari alocați acum. Gândiți-vă la asta, ce tabernacol s-ar putea face.

Vezi cât de înflorit pare asta, Rosella? Dar este ceva *aici* jos care spune altceva. Vedeți? Vedeți? Ceva *aici* jos.

¹¹ Venim în acest mic și vechi tabernacol, voi străini. Ei bine, acesta ar putea fi un loc plin de farmec aici, la colț, nu vă dați seama de asta, că oamenii au vrut să construiască acest loc și să-l facă. Dar așa ne place nouă. Vedeți, așa ne place nouă. Vechile scaune pe care stăteam acolo, erau vechile scaune originale din tabernacolul de aici, au trecut prin inundație și au plutit la suprafață.

¹² Biblia mea stătea deschisă *asa* pe amvon. S-a lipit de tavan și s-a întors jos cu un Cuvânt pe Aceasta, "Eu, Domnul, am plantat-o. O voi uda zi și noapte, ca nu cumva cineva să o smulgă din mâna Mea." Cum am vâslit pe deasupra cu o barcă, *aici*. Și a coborât drept înapoi, scaunele s-au mutat drept la locul lor. Tot ce trebuiau să facă era să îl curețe și să mergă mai departe. Vedeți? Vedeți? Așa că este exact așa cum ne place nouă, unde sunt oameni obișnuiți, un loc obișnuit și un Domn minunat. Amin.

¹³ Acum, astăzi, avem ceva, abia începem să trecem la smântână, știți, după ce laptele este scos tot, și doar smântâna. Și amintiți-vă, este nevoie de lapte pentru a produce smântâna, știți. Smântâna este conținutul laptelui.

¹⁴ Deci am fost în 1-ul, al 2-lea și încheiem în al 3-lea, și începem cu al 4-lea capitol din minunata Carte a Evreilor. Și, oh, învățăturile acestei Cărți! Am putea să stăm cu Aceasta timp de, pe un singur verset, timp de trei luni, și să arătăm că întreaga Biblie se leagă cu fiecare verset din Biblie. V-ați gândit vreodată la asta? Nu există un singur verset pe care să poți pune degetul, fără să, cu harul și ajutorul Duhului Sfânt, să nu putem face legătura de la Geneza la Apocalipsa în cadrul Acestuia.

¹⁵ Nu există o altă piesă de literatură scrisă nicăieri care să poată face asta. Și din punct de vedere matematic, și geografic, în toate privințele, nu există o carte în Biblie scrisă ca Biblia... Nu există o carte în lume, vreau să zic, scrisă ca Biblia. Nu există nimic. Numerele Bibliei sunt perfect în armonie; chiar și capitolele, și punctuația, și totul, este perfect. Nu există o altă carte; nu ai putea citi un capitol din ea fără să se crucișeze înapoi. Și nu există nici măcar o singură crucișare în întreaga Biblie. Și a fost scrisă de mulți, mulți, mulți oameni; și la sute, și sute, și sute de ani distanță, neștiind nici măcar o parte... Unul a scris *aici*, și unul a scris-O *aici*, și unul a scris-O *aici*. Când a fost așezată laolaltă, a alcătuit Biblia lui Dumnezeu. Și nici una nu o contrazice pe cealaltă, și, nu, nu matematică, geografie. Orice altceva din Biblie, totul, numeric, totul se potrivește perfect împreună. Dacă aceea nu este insuflare, nu știu, ce veți numi voi insuflare? Mă bucur atât de mult pentru binecuvântata Biblie veche.

¹⁶ Unii dintre ei au spus, "Ești un Catholic? Protestant?"

Am spus, "Nici unul, nici altul. Eu cred în Biblie." Așa este.

Cred în Biblie și mă bucur că încă mai avem libertatea de a o predica în această națiune. Oh, Este minunat.

¹⁷ Acum vom studia din Ea. Și acum ne vom întoarce în Cartea Evreilor și vom începe cu capitolul 3. Și am rămas la versetul 15. Și acum voi toți...

¹⁸ Am văzut că cineva a observat, cu ceva timp în urmă, când mi-am luat ochelarii de citit. Nu că ochii mei nu ar fi buni, dar am trecut de patruzeci de ani. Pot să citesc, chiar *aici*, în mod normal, dar pot să citesc mai bine cu ochelarii. Și mi-au făcut o pereche de ochelari de citit pe care vreau să-i folosesc, pentru că pot să citesc mai bine și mai repede. Și de asta mi i-am luat. Acum, în...

¹⁹ În primul rând, vrem să facem un mic istoric, pentru că s-ar putea să fie printre noi unii străini, care nu au luat prima parte a cărții Evrei.

²⁰ Ești tu d-na Cox, așezată chiar aici în capăt? Ei bine, cu siguranță mă bucur să o văd. Chiar înainte de a

începe, ca o mărturie a harului lui Dumnezeu. Aici era o femeie cu un cancer care îi devora fața. Este mama surorii Wood. Și eram în Michigan cu Gene și Leo, și cu ei, făceam înregistrări. Și pe drumul spre casă, soția m-a sunat, sau eu am sunat-o pe ea. Mi-a spus, "Mergi imediat la rugăciune pentru o d-nă Cox, mama d-nei Wood, pentru că un cancer îi devorează fața." A intrat deja în partea laterală a ochiului și a coborât până la os, netedă pe partea laterală a feței și doar se împrăștia. Un doctor i-a făcut una alta, doar l-a înrăutățit și l-a împrăștiat; i-a pus un fel de medicație.

²¹ Și au adus-o de la Campbellsville, Kentucky, până la... sau, cred, Acton, Kentucky, până la-la Louisville, pentru tratament.

²² Și astfel, doamna Wood, prima dată când am văzut-o că era distrusă. Pentru că, bineînțeles, este a ei-a ei-mama ei, și sigur că se simțea distrusă. Am intrat în cameră și m-am rugat pentru ea, cu încrederea că Dumnezeu a spus că va răspunde la rugăciune. Și, în câteva zile, a fost externată. Și acum ea șade acolo. Chiar cu un har uimitor, cum a făcut El pentru ea.

²³ Vrei să te ridici? Nu vreau să fac din tine un-un-un public... Unde, unde era localizat cancerul? Pe-pe partea feței, vedeți acolo, pe partea *aceea* a feței, în jos pe *aici*, până la pomete, până în jurul ochiului. Și Dumnezeu a vindecat-o. Nu este El minunat?

²⁴ Câți au fost aici duminica trecută să vadă ce a făcut Domnul printr-o vedenie? Un om, atât infirm cât și orb, stătea chiar aici într-un scaun cu rotile. Și ceva m-a îndurerat când acel bătrân șezut aici a spus, "Frate Branham..." Cred că a fost acest frate de aici. A spus, "Fă același lucru pentru soția mea." El are o soție aici care este infirmă. Mi s-a topit inima. Aș vrea... Aș da orice pe lume dacă aș putea, dar nu este... nu stă în puterea mea. Dar stă în puterea mea și în puterea voastră, să ne rugăm ca Dumnezeu să o facă. Are o soție infirmă, mână paralizată, un picior paralizat, se pare. Și acest bărbat era mult mai rău decât ea, pentru că ea poate sta în picioare și poate merge puțin, dar acest bărbat nu putea face nici măcar atât. Și el... Creierul, nervul principal de echilibru era dus. Mayos', mulți dintre ceilalți, l-au abandonat. Și un catolic l-a trimis aici, un doctor catolic; și băiatul lui este preot la Saint Meinrad's, jos în Jasper, Indiana. Dar asta pune pietrele de temelie pentru renașterea care va urma, acolo jos.

²⁵ Și când el s-a ridicat, a spus, "Dar nu pot..." S-a uitat, a spus, "Da, pot." Credea că nu vede, știți. Și s-a uitat în sus, și doar s-a întâmpnat să-și ridice capul în sus, și iată că a putut să meargă și să vadă; a mers pe acel culoar, de unul singur. Și erau presbiterieni. El era ortodox. Și vorbiți... Credeți că doar cei pentecostali sau sfințeniștii pot să strige; vă înșelați. Ei cu siguranță că pot să strige când văd că se întâmplă așa ceva; se îmbrățișează unii pe ceilalți și strigă. A ieșit drept afară și a coborât treptele, împingându-și scaunul cu rotile; umblând, fără nervii de echilibru în cap. Gândiți-vă la asta. Mergând așa ca mine și ca voi. Oh, Ele minunat.

²⁶ Acum, Pavel a scris cartea Evrei. Și în această scriere a cărții Evrei, el a scris-O. Și înainte ca el să scrie aceste Cărți, aflăm... Acum, vom... Aceasta este o clasă de școală duminicală, și voi încerca să fiu atent și să nu dureze prea mult. Și apoi vom avea serviciul, pentru a le continua în seara aceasta, cu voia Domnului. Acum, în Cartea Evrei și în restul epistolelor lui Pavel...

²⁷ Cine era Pavel? Era un Evreu convins, un erudit și un mare învățător al Vechiului Testament. Și a fost învățat de unul dintre cei mai buni oameni din vremea lui. Să-mi spună cineva cum îl chema. Gamaliel, unul dintre cei mai mari învățători din vremea lui. Și Pavel a stat la picioarele lui Gamaliel.

²⁸ Există ceva legat de... unde te duci, la ce biserică te duci și ce învățător te învață. Știați asta? Asta-asta este important. De aceea ar trebui să căutăm pe cel mai bun pe care îl putem găsi, astfel încât să primim ce este mai bun; nu pentru că este sociabil și așa mai departe, ci adevărata învățătură biblică.

²⁹ Observați, odată, când Israel a ieșit în pustiu cu oștirile lor, și aveau un răstimp de șapte zile, și au rămas fără apă. Și erau pe cale să piară, au spus, „O, dacă arfi un profet prin apropiere!”

³⁰ Și unul dintre ei a spus, "Avem aici jos, pe Elisei. El turna apă pe mâinile lui Ilie." Vedeți asociații lui? Cu alte cuvinte, "Iată-l pe Elisei, care a avut asocieri cu Ilie. Cuvântul Domnului este cu el." Înțelegeți? El a fost învățat corect. Și a spus, "El este aici. Să coborâm și să-l consultăm, pe el, pentru că învățătorul lui a fost Ilie și are în el învățătura lui Ilie." Vedeți ce diferență face? Sigur. Noi vrem să fim învățați.

³¹ Așadar, Pavel a avut învățătura lui Gamaliel. Și Gamaliel a fost acel mare om care a făcut alegerea, fiind el însuși un erudit, căci atunci când a început toată această zarvă a bisericii primare, el a spus, "Să nu punem mâinile pe asta, fraților. Dacă nu este de la Dumnezeu, oricum va fi în zadar. Dar dacă este de la Dumnezeu și ne luptăm împotriva ei, ne vom trezi luptând împotriva lui Dumnezeu." Vedeți, el a avut parte de o învățătură bună.

³² Pavel a crescut sub conducerea acestui om și el știa că Pavel era un mare învățător. Așa că, într-o zi,

onest în inimă, persecuta Biserica, mergând să-i aresteze.

³³ Acum, să mai luăm încă o mică fază a lui Pavel, în timp ce ne pregătim contextul.

³⁴ Când Iuda a căzut, prin fărâdelege, prin iubirea de bani și mândria vieții, a căzut din har și a plecat la locul lui. Și ucenicii au spus, "Trebuie să fie doisprezece." Și biserica, cu toată demnitatea ei, ca să vă arăt ce este biserica; cu toată demnitatea și toată puterea ei, este încă la milioane de kilometri distanță, în cel mai bun caz. Ei au spus, "Trebuie să căutăm, unul dintre noi, care să ia locul." Și l-au ales, prin tragere la sorți, pe Matia. Matia, cred, sau Matia. Matia, cred că este. Și când l-au ales și l-au pus cu cei doisprezece, cu cei unsprezece, care formau cei doisprezece, el nu a făcut un singur lucru. Aceasta este singura dată când numele lui este menționat în Scriptură. Aceasta a fost alegerea făcută de biserică.

³⁵ Acum, ei s-au gândit, "Este un gentleman." Fără îndoială. "Este un om minunat. Este un erudit. Este inteligent. Este educat. Este o persoană minunată. Va lua locul lui Iuda și va fi unul dintre noi."

³⁶ Dar, știți, Dumnezeu face uneori unele dintre cele mai... după părerea noastră, unele dintre cele mai nesăbuite alegeri. Acum, Dumnezeu a văzut un Iudeu mic cu nasul cârn, doar așa de plin de temperament cât putea fi, cu gura într-o parte, "Mă voi duce jos, îi voi aresta pe fiecare dintre ei. Îi voi-îi voi arunca în închisoare. Voi face *asta*." Asta a fost alegerea lui Dumnezeu.

Ceilalți au luat un învățat și un diplomat. Asta a fost alegerea bisericii.

³⁷ Vedeți, nu știți cine este cel de la altar. Nu știți cine este acela la care depuneți mărturie, în închisoare sau oriunde ar fi. Ar putea arăta ca un boxer, cu urechile sparte, cu ochii jupuiți și, dar nu știți cine este. Voi doar aruncați-vă sorțul, asta e tot, dații Cuvântul. Dumnezeu face alegerea.

³⁸ Și Dumnezeu alege pe acest mic Iudeu cu temperament aprins, sau l-a ales pe el, mai degrabă. Pe drumul lui în jos, "Mă voi duce jos și îi voi lua. Voi-le voi arăta ce pot face așa," și Dumnezeu l-a pus l-a pământ.

Dumnezeu a spus, "Aceasta este alegerea Mea, chiar acolo."

³⁹ Nu ar fi asta o nebunie, pentru biserică? "Păi, el persecută biserica. Este un om carnal." Dar Dumnezeu știa ce era în interiorul omului. Vedeți ce vreau să spun?

⁴⁰ Așadar, Pavel a avut o experiență. Câți cred că experiența vine prin convertire? Sigur. Dacă nu a avut-o, m-aș îndoi de convertire. O convertire aduce experiență. Și nu poți să o legi de nimic acum. Uneori s-ar putea să fie strigăte. Uneori poate fi vorbirea în limbi. Uneori poate fi plânsul. Uneori ar putea fi gemete. Nu știți ce este, așa că nu încercați să o atribuiți. Pentru că, fiecare dintre voi a dovedit că se înșeală în acest sens, voi, Metodistii, și voi, Bapțiștii, și voi, Nazarineenii, și Penticostalii.

⁴¹ Am văzut oameni care au strigat cât au putut de tare, și var fura aurul din dinți, dacă ar putea. Da, domnule. Am văzut oameni care vorbeau în limbi ca și cum ar fi turnat mazăre pe o piele de vacă uscată, și-și, sincer să fiu, cu un tutun de mestecat pe cealaltă parte a gurii, și ți-ar fi tăiat gâtul dacă ar fi putut să o facă. Așa este. Deci, lucrurile acestea nu au... Nu există nicio dovadă pe care să o poți dovedi, ci doar prin viața pe care o trăiește persoana respectivă. "După roadele lor, îi veți cunoaște."

⁴² Deci, totul depinde de Dumnezeu. El face o alegere. El aduce lucrurile împreună și așa stau lucrurile. Deci, dacă viața voastră se compară cu roadele din Biblie, aveți o concepție destul de bună. Dacă duhul vostru poartă mărturie cu Duhul Său, că sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu, că... Tot răul vechi a dispărut și totul a devenit nou, și trăiești în dragoste, și ai pace și har și așa mai departe, atunci te apropii destul de mult de Împărăție. Pentru că, Viața care este în tine rodește acest tip de viață. Vedeți?

⁴³ Dacă spuneți, "Oh, aleluia, am vorbit în limbi. Aleluia!" Asta nu înseamnă nimic. Asta nu înseamnă nimic mai mult decât dacă ai fi ieșit aici și ai fi cântat o melodie la chitară sau ceva de genul acesta. Asta nu înseamnă nimic. Chiar dacă ați vorbit în limbi, chiar dacă ați strigat, și ați alergat în sus și în jos pe culoar, și ați plâns până la lacrimi de parcă ați fi curățat ceapă, asta nu înseamnă nimic, nimic, decât dacă acea viață de zi cu zi confirmă întocmai, stă cu Aceasta.

⁴⁴ Acum, dacă faci aceste lucruri, plus acea viață, "amin," asta, e bine. Este bine. Dar puteți face acele lucruri fără să aveți acea viață.

⁴⁵ Așadar, atunci, nu strigătul, nu nimic de genul acesta este o dovadă. Isus a spus, "După roadele lor, îi veți cunoaște." Iar roada Duhului nu este vorbirea în limbi. Aceasta nu este roada Duhului. Strigătul nu este roada Duhului. Plânsul nu este această roadă a Duhului. Dar, dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, credința, smerenia, cumpătarea, acestea sunt roadele Duhului. Vedeți? Iată care sunt roadele Duhului. Bine.

⁴⁶ Acum, motivul pentru care avem aceste lucruri, le place să facă organizații, vedeți. "Ei bine, le vom avea. Binecuvântat să fie Dumnezeu, toți care cred ca *noi*, vom merge în *această* direcție. Toți care cred ca *noi*, vom merge în *această* direcție." Dar Dumnezeu vrea ca toți să meargă în *Această* direcție, drept în sus.

⁴⁷ Acum, Pavel, după ce a avut această experiență, atunci sa gândit că a fost o experiență minunată. Acum, cum... Să-să cităm puțin această experiență. Pavel era pe drumul spre Damasc, ca să aresteze niște oameni acolo, pentru că Evanghelia se răspândise acolo. *Evanghelia* înseamnă "vestea cea bună." Și așa ei s-au răspândit acolo, și mulți oameni se ridicau, plini de dragoste, de bucurie și iubindu-L pe Domnul Isus. Și Asta se răspândise pe acolo. Așa că Pavel a primit niște scrisori de la marele preot. El a spus, "Mă voi duce acolo și îi voi aresta pe toți."

⁴⁸ Așa că și-a luat o mică companie de gărzi, gărzi ale templului, soldați, și a pornit la drum. În timp ce mărșăluiau pe drum, și el știa chiar tot ce avea de gând să facă, deodată, s-a întâmplat ceva. Dintr-o dată, a apărut o Lumină mare în fața lui, o Lumină mare. Acum, Aceasta strălucea ca soarele. Este un lucru ciudat să se întâmple. Lumina strălucea atât de tare încât el, ochii i s-au stins, aproape. Și a căzut la pământ. Și el-el zăcea la pământ, și s-a uitat în sus.

⁴⁹ Erau probabil zece sau cincisprezece oameni cu el. A văzut vreunul dintre acei oameni acea Lumină? Nu, domnule. Pavel a văzut-o. Nu era destinat ca acei oameni să o vadă. Deci, unii oameni pot vedea lucruri, pe când alții nu. Vedeți? Așadar, Pavel a văzut acea Lumină, încât chiar l-a orbit. Nu a putut vedea, timp de câteva zile, așa o mare realitate a fost pentru el. Și nu a putut vedea timp de câteva...

Mai târziu, când scria scrisori, ochii îl deranjau atât de tare din cauza asta, încât scria cu litere foarte mari. El a spus, "Priviți cu ce litere mari v-am scris." Abia mai putea vedea.

⁵⁰ Era în închisoare și L-a rugat pe Domnul să-l vindece de asta. Și L-a consultat de trei ori. Dar ce a spus Domnul? "Harul Meu îți este de ajuns, Pavele."

⁵¹ Pavel a spus, "Atunci mă voi lăuda în slăbiciunile mele." Pentru că, a spus el, "Ca să nu fiu înălțat mai presus de abundența Revelației, mi s-a dat un sol al diavolului, un țepuș în carne, care mă izbește." Se făcea mai bine pentru o vreme, apoi reveneau.

Izbește înseamnă "lovitură după lovitură." Ca și corabia pe mare, știți, valurile o izbesc, vedeți, lovitură după lovitură.

Și el, se făcea mai bine, apoi o avea din nou; iar se făcea mai bine, o avea din nou. El a spus, "Doamne, ce se întâmplă, nu-mi iei asta?"

⁵² El a spus, "Harul Meu îți este de ajuns Pavele. Doar continuă." Menținea...

⁵³ El a spus, "Acum, dacă-dacă aș fi chiar desăvârșit, și totul desăvârșit," a spus, "atunci când aș merge mai departe, oh, m-aș îngâmfă și aș spune, 'Vezi, nimic în neregulă cu mine. Domnul are grijă de mine, frate. Aleluia!'" Atunci devi îndreptățit de sine.

⁵⁴ Dumnezeu trebuie să-ți dea câte ceva, din când în când, ca să te smerească un pic, știți. Așa este. Un fel de a te face să realizezi că El este Șeful. Oh, nu este El minunat? Da, domnule, doar slavă!

⁵⁵ Așa că el, Pavel, atunci, ei bine, după ce a avut această mare experiență...

⁵⁶ Acum, dacă ar fi fost cineva de azi, ar fi spus, "Oh, binecuvântați-L pe Dumnezeu, aleluia. Băiete, Domnul a făcut ceva pentru mine! Slavă lui Dumnezeu!" Dar nu și Pavel; el era un erudit al Bibliei.

⁵⁷ Această experiență trebuie să se potrivească cu Cuvântul lui Dumnezeu. Da, domnule. Dacă nu este cu totul ancorată în Biblie... Nu doar să te uiți *aici*, să spui, "Oh, da, aici este chiar aici. Binecuvântat să fie Dumnezeu, Îl am." Aha. Nu așa o dă Dumnezeu.

⁵⁸ Trebuie să fie întreaga Biblie, toată. Pentru că, puteți... Necredincioșii folosesc această Biblie pentru baza lor de dezbateri. Dar ei vor lua o mică Scriptură *aici*, se vor întoarce *aici* și vor lua o alta mică *aici*, vor încerca să le lege între ele, și sunt două subiecte diferite, cu totul. Deci, trebuie să faceți Scriptura să se compare cu Scriptura.

⁵⁹ Așa cum a spus Isaia, capitolul 28, "Trebuie să fie rând peste rând, rând peste rând; aici un pic, acolo un pic." "Țineți-vă bine de ceea ce este bun." Vedeți, iată cum vine, rând peste rând peste rând, Cuvânt peste Cuvânt, Scriptură peste Scriptură. Trebuie să se completeze împreună. De aceea, cred că, în aceste lecții, așa cum le avem acum, este un lucru minunat pentru biserică, pentru că le aduce într-un loc în care toate Scripturile se leagă între ele. Și experiența noastră trebuie să se lege cu acea Scriptură. Oh, iată! Dacă nu se leagă, atunci este greșită.

⁶⁰ Și cum am umblat ani de zile, fără să știu ce era acea Lumină care l-a doborât pe Pavel. Când, lumea

exterioră, Scripturile... Oamenii, predicatorii încercau să-mi spună, "Acea este de la diavolul. Ei bine, vei fi un ghicitor. Vei fi un spiritist. Nu te prosti cu Asta, Billy. E ceva în neregulă cu Asta. Să nu faci asta, băiete. Asta-i greșit. Asta-i diavolul. Ei bine, băiete, vei fi un medium în toată regula. Vei fi un spiritist dacă faci asta. Oh, toate astea sunt de la diavolul. Asta-asta nu este bine." Dar când... nu voiam să predic aceea.

⁶¹ Dar, ca și pe drumul spre Damasc, Pavel nu a vrut să o predice, până nu a aflat dacă este corect sau nu. Așa că s-a dus jos în Arabia timp de trei ani și a studiat Scriptura. Ah! Când a ieșit, a spus, "Acum scoate-ți asta din mine."

⁶² Știa că trebuie să se confrunte cu Fariseii. Trebuia să se confrunte cu Saducheeii. Trebuia să se confrunte cu lumea, și cu lumea Neamurilor. Și astfel, Pavel, această Biblie este scrisă, această Carte a Evreilor, este scrisă în acest scop. El îi zguduie pe acei Evrei și ia acel Vechi Testament și îl arată aici, în Noul Testament. "Acesta este Dumnezeu," a spus el, "aici este, în-în toți profeții și totul." Începe în urmă acolo la început, la capitolul 1 ce l-am avut, "Pentru că Dumnezeu, în diferite vremuri, mult în urmă în vechime, în multe chipuri, a vorbit părinților prin profeți." Așa a adus Dumnezeu mesajul Său, testat prin Urim Tumim. "Dar în ziua de azi ne-a vorbit prin Fiul Său, Cristos Isus," testat prin Biblia Sa. Iată.

⁶³ Așadar, aceste experiențe despre care lumea spune, "Oh, este ceva mental. Ei bine, nimeni..." Când a apărut acel Înger, acea Lumină aici jos pe râu, când am predicat prima mea trezire aici, la colț, am botezat toți acei oameni... Cred, frate Fleeman, poate că ai fost în... Nu știi dacă erai aici atunci sau nu. Câți erau aici când-când a apărut Lumina pe râu? Este vreunul dintre bătrâni aici? Da, câțiva dintre ei. Când Ea, aici jos pe râu.

⁶⁴ Și au spus, "A fost doar o iluzie optică." Mulți dintre noi stăteam în picioare, ne uitam la Ea și iată că a coborât. Și apoi, ani mai târziu, Dumnezeu a dovedit-o cu ajutorul unui ochi mecanic al unui aparat de fotografiat. Este adevărat.

⁶⁵ "Ei bine, este-este ceva fictiv, este ceva care-care... ?" Nu, domnule. O luăm chiar aici, în Biblie, și vă arătăm. Este același Domn Isus. El face același lucru. Acțiunea Lui este aceeași. Puterea Lui este aceeași.

⁶⁶ Priviți, duminica trecută, aici. Acolo, întins pe patul meu, nu l-am văzut pe acel om în viața mea. A ieșit afară și a spus, "Este un om la tabernacol, și este cărunt, cu părul negru, spre cărunt. Este orb și nu poate merge. Este într-un scaun cu rotile. Un om cu părul negru l-a trimis sus; un doctor, doctorul Ackerman, un om cu părul negru, Catholic. A trimis un om, care ședea exact *acolo*. Și AȘA VORBEȘTE DOMNUL," s-a ridicat, a ieșit afară cu vederea lui și cu totul. Ce a făcut asta? Iată același Înger. Același care la doborât pe Pavel, pe drumul care cobora spre Damasc, trăiește în Biserica Sa și în poporul Său astăzi. Este Scriptura care se compară cu Scriptura. Așa trebuie să fie.

Oh, avem *căldiceii*. Ajungem în asta, peste puțin.

⁶⁷ Oh, avem un lucru profund înaintea noastră, dacă putem intra în el, astăzi și în seara asta. Acum abia începem să intrăm în ape adânci. Unde voi...

⁶⁸ Știți, când eram un băiețel, aveam un mic iaz în spatele casei și mă duceam acolo. Și noi toți copiii mici intram acolo, dezbrăcați; mici, de vreo șase, șapte ani. Și noi... Apa este cam *atât* de adâncă. Nu era mai mult decât o băltoacă de porci. Și aveam o cutie de săpun acolo. Arătam că pot să plonjez; mă țineam de nas și pleosc, făceam în *acel* fel. Și burta mea mică se lovea de noroi, știți, și acesta zbura în toate direcțiile. I-am spus tatălui meu că știu să înot.

⁶⁹ El m-a dus înapoi acolo într-o zi. Mi-a spus, "Vreau să te văd cum înoți." Am sărit de acolo, știți; m-am dezbrăcat de haine, într-un mic tufiș de salcâmi; am coborât în fugă și am sărit în apă. Am început să stropesc, cu noroiul care zbura în toate părțile. Și tata era așezat pe o conductă de canal. El a șezut acolo și m-a privit câteva minute. Mi-a spus, "Ieși din balta aia, fă-ți o baie și du-te acasă." Vedeți?

⁷⁰ Ei bine, cam așa facem, unii dintre noi care ne numim Creștini. Ne târâm prin noroi. Așa este. Atâta timp cât ești ancorat, "Eu sunt metodist. Eu sunt pentecostal. Eu sunt presbiterian. Am o dovadă; O am." Te târâști în noroi.

⁷¹ Într-o zi eram cu unchiul meu. Îi tot spuneam... Avea cam cincisprezece, șaisprezece ani. Eram la râu. I-am spus, "Unchiule Lark, știu să înot." Eram așezat în spatele bărcii, știți, mă simțeam bine și în siguranță. El doar a luat vâsla și m-a împins afară, în vreo trei metri de apă. A fost diferit atunci; toată stropeala, țipetele ce n-ați auzit în viața voastră.

⁷² Într-o zi vei fi împins afară, ar fi bine să știi unde te afli. Da, domnule. Dacă Îl cunoști, vei fi... Mai bine să-L cunoști cu adevărat. Așa este.

Dar acum intrăm în apă adâncă, apă adâncă, unde te va face să te îneci dacă-dacă nu ești un bun Creștin îngrășat.

⁷³ Observați Cuvântul. Pavel, mai întâi l-a descoperit. S-a întors în Vechiul Testament și a descoperit asta. El a văzut acea experiență a lui, absolut. "Acum, ce a fost Asta care m-a doborât?"

⁷⁴ Era o Lumină, o Lumină mare care stătea acolo, strălucind ca soarele, stând înaintea feței lui. A spus, "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"

⁷⁵ El a spus, "Doamne, cine ești Tu, pe care eu Îl prigonesc?"

⁷⁶ El a spus, "Eu sunt Isus."

⁷⁷ "Mă gândeam că El era un-un om, că avea palmele cu cicatrici, despre care se spune că apare acum în adunări, cu cicatrici de cuie în mâini și în cap." Nu, nu; nu în *acel* trup, nu în *acel* trup. Vedeți? El este acum o Lumină. Saul...

⁷⁸ Când a fost aici pe pământ, El a spus, "Eu vin de la Dumnezeu. Mă întorc la Dumnezeu."

⁷⁹ El a fost Îngerul care i-a condus pe fiii lui Israel în această Lumină, prin pustie. El s-a întors înapoi la aceeași Lumină. Și Pavel a văzut-o, din Vechiul Testament. El a spus, "Eu sunt Isus, Îngerul Legământului."

⁸⁰ Și S-a făcut trup, pentru a ne răscumpăra. „Nu a luat chipul Îngerilor," aflăm în capitolele anterioare, pe care le studiem. „El nu a luat natura Îngerilor, ci era Sămânța lui Abraham," pentru ca El să fie cunoscut, pentru ca oamenii să-L poată *vedea* pe Dumnezeu. Amin.

Acum El spune, "Mă voi întoarce înapoi la Acea."

⁸¹ Și când Pavel a văzut Acea, a spus, "Sigur, acela era El. Acela era El."

⁸² Petru a avut o experiență într-o noapte, în timp ce se ruga. Aceași Lumină a intrat în clădire, a deschis ușile în fața lui, a ieșit pe străzi. Și Petru a crezut că visează; era atât de uns. Nu știa ce s-a întâmplat. A spus, "M-am trezit acum? Dar sunt aici, pe stradă."

⁸³ Și a coborât la casa lui Ioan Marcu. Și fetița a deschis ușa, o doamnă mică acolo, era la o întâlnire de rugăciune. Cineva bătea la ușă. A deschis ușa. "Oh," ea a spus, "aici este Petru chiar acum. Vă rugați ca el să iasă din închisoare. Domnul l-a izbăvit."

⁸⁴ "Oh," ei au spus, "încetează."

"O Doamne, izbăvește-l!"

⁸⁵ "Ei bine," a spus ea, "el stă la ușă, bate."

Petru continua să bată, "Lăsați-mă să intru."

⁸⁶ "Oh," a spus ea, "este Petru." În zilele acelea, încă mai au, o mică bară care se trage. Un căpăcel aici, îl ridici înapoi și te uiți afară, vedeți. Înainte de a-ți lăsa oaspetele să intre, trebuie să știi cine îți bate la ușă. Pentru că, aveau tâlhari; dacă deschideai ușa, te omorau.

⁸⁷ Așa că, au deschis ușa. Ea a spus, "Este Petru."

⁸⁸ Ei au spus, "Oh! Oh, vai, este mort. E îngerul lui care stă acolo. Vedeți? A ajuns deja în trupul său glorificat, știți, acea teofanie."

⁸⁹ Vă amintiți cum L-am luat, marele Diamant, cum a reflectat Lumina, cum s-a întors acolo? ... "Acest tabernacol pământesc să se desfacă, avem unul care ne așteaptă deja."

Și au crezut că Petru a murit, că trupul acesta vechi a căzut și că îl vor îngropa în câteva zile, că a intrat în îngerul său, sau glori-... Nu în trupul său glorificat, ci în teofania sa, trupul care este deja pregătit. Nu ar putea să dea mâna cu tine. Nu are mâini pe care să le strângă, așa, dar este în chip de om. "Coborâse și bătea la ușă."

⁹⁰ Ea a spus, "Nu. Este Petru. Stă acolo." A deschis ușa și a intrat. Era acolo. Acum, Petru a fost eliberat de această Lumină.

⁹¹ Acum, în același mod în care acea primă... că Pavel, în Biserica primară, a văzut acea Lumină a lui Dumnezeu care a strălucit asupra lui Pavel, același Lucru a coborât. Acum, oamenii pot spune orice, asta nu înseamnă că este corect. Dar când Dumnezeu dovedește ceva, lucrarea Lui o dovedește. Apoi, aparatul de fotografiat Îl dovedește. Și tot ceea ce noi... ce Domnul a făcut, a fost dovedit în mod absolut, infailibil, că este Dumnezeu, prin Scripturi, prin acțiunea Sa, prin experiență. Dar ei nu vor să asculte.

⁹² Priviți aici, în acest tabernacol. Acum, țineți minte, voi știți asta. Noi nu râvnim la mulțimi. Oricum, nu avem unde săi punem. Dar, priviți. O adunare de acest tip, în care venim împreună pentru asta, ar trebui să

atragă Falls Cities. Dar ei sunt morți. Sunt absolut morți. Au ochi, dar nu pot vedea.

Voi spuneți, voi, "Păi, frate Branham, nu se duc la un doctor să-și trateze ochii?" El nu poate trata acest tip de vedere.

⁹³ Isus a spus, "Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut ziua Mea." El a spus, „Voi, farisei orbi. Voi puteți discerne fața cerului, dar semnele vremurilor nu le puteți discerne."

⁹⁴ Trece asta peste capul vostru? Ascultați. Uitați-vă la semnele pe care le trăim aici. Acum, nu este doar ceva... Eu, însumi, eu sunt doar un om, nici măcar un predicator, de care să fie vorba. Nu am nicio educație, ceea ce lumea numește, "un predicator." Și suntem doar oameni săraci. Uitați-vă la clădirea în care ne aflăm. Uitați-vă la catedrale, în această dimineață. Dar uitați-vă unde este Dumnezeu. Acolo este punctul.

⁹⁵ La fel și Moab stătea acolo în toată splendoarea și frumusețea lui, dar acolo era Israel în corturi. Dar unde era Dumnezeu? Acolo era o grămadă de micuți holy-rollers acolo jos, făcând tot ce era greșit. Dar Balaam, al lor-episcopul lor, nu a reușit să vadă acea Stâncă lovită, acel Șarpe de Aramă, acel Stâlp de foc. Ochii lui erau orbi. El nu a putut să O vadă. El a spus, "Ei doar își imaginează Asta." Dar El era acolo.

⁹⁶ Binecuvântat să fie Dumnezeu, oh, El este aici! Dumnezeu este aici, și face același lucru pe care l-a făcut. Și El va... Noi comparăm Scriptura cu Scriptura. Dumnezeu nu S-a zugrăvit niciodată pe Sine Însuși ca pe ceva mare, pe pământ, ci El a locuit întotdeauna printre oamenii obișnuiți și umili. Și aici este El în această dimineață, făcând același lucru. Scriptura Îl adeverește. Aparatul de fotografiat Îl adeverește. Acum, că, motivul pentru care mă refer la acea fotografie, nu este pentru că eu sunt acolo. Eu sunt-eu sunt doar un păcătos, salvat prin har, ca și voi. Dar ceea ce încerc să spun, este, că este Prezența Lui cu noi. Acesta este lucrul principal. Ei bine, dacă El m-ar fi făcut un-un Elisei întrupat, dacă nu ați avea credință să credeți asta, nu v-ar ajuta la nimic.

"El a venit la ai Săi, ai Săi nu L-au primit."

⁹⁷ Acesta este motivul, aici, în oraș astăzi. Ei bine, aș putea începe o trezire aici, într-o clădire mare sau ceva de genul acesta, niciodată nu ați convinge mulți oameni să creadă. Nu vor crede. Nu pot. Ziua lor a trecut.

⁹⁸ Aceeași lecție, în această dimineață, în Africa, ar produce probabil zece mii, cel puțin, zece mii de suflete la Cristos; pe când ar putea fi un păcătos care se află aici în această dimineață, sau ceva de genul acesta, vreunul care a decăzut. Cei mai mulți dintre ei sunt pur și simplu culeși complet, până când s-a terminat. Asta e tot.

⁹⁹ Dar ceea ce încercăm să spunem, este că Scriptura se compară cu Scriptura. Acum, nu contează cât de mare este experiența, dacă nu se compară cu Scriptura, este greșită.

Urim Tumim, oricât de bun ar fi fost prorocul, dacă vorbea și luminile acelea nu sclipeau pe Urim Tumim, era greșit. Cât de bine părea visul, dacă nu sclipea pe Urim Tumim, era greșit.

Când acea preoție a luat sfârșit, Dumnezeu și-a introdus Biblia. Pavel a spus, "Dacă ar veni un Înger din Cer," Galateni 1:8, "și ar propovădui o altă Evanghelie decât cea care v-a fost deja propovăduită, să fie anatema."

¹⁰⁰ Îngerul din Cer i-a spus lui Ioan, descoperitorul, care era Dumnezeu Însuși, "Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu ca să adeverească sau să arate aceste lucruri." A spus, "Dacă cineva va adăuga un Cuvânt la Aceasta sau va scoate un Cuvânt din Aceasta, la fel îi va fi scos, lui, din Cartea Vieții." Aceasta este, Biblia.

¹⁰¹ Prin urmare, aceste experiențe și aceste lucruri pe care le avem ce se întâmplă aici, dacă nu ar fi adevărate de Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi greșite; nu-mi pasă ce ar avea loc, ar fi greșite. Deci este în mod Scriptural, absolut Adevărul. Oh, sunt atât de fericit că sunt un membru al marelui Trup al lui Cristos.

¹⁰² Acum, să mergem acum, ajungem la lecție. Acum, am ajuns aici unde el a spus, "Văzând că suntem înconjurați de... "nu... Îmi cer scuze. Asta este, citam capitolul 12. L-am citit, dar nu l-am studiat. Eu..."

¹⁰³ Fratele Norman, care stă la mine acasă, acolo sus, și știe că doar ce am ajuns ieri, și frații știu, acolo jos, că abia am ajuns. Singurul moment când am apucat să citesc Scriptura, a fost stând chiar aici, acum câteva minute. Așa este. Nu o studiez, doar aștept ca Duhul Sfânt să mi-O dea așa cum vrea El. El știe unde se află persoana la-la, care trebuie să O primească. Deci, dacă am ceva în minte și am de gând să spun, atunci este greșit. Dar dacă doar Îl las pe El să o facă, El O va duce direct în punctul în care îi este locul. Vedeți? "Nu vă gândiți la ce veți spune, căci nu voi vorbiți, ci Tatăl vostru care locuiește în voi. El vorbește."

¹⁰⁴ Acum, ultimul capitol, capitolul precedent, am auzit lucrul acesta, căci, "Cum vom scăpa noi, dacă

stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare; care ne-a fost vestită întâi de Domnul Isus, și El cu cei care L-au ascultat?" Aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus, pentru a demonstra, ca și aceleași lucruri au loc aici: același Înger al lui Dumnezeu, aceleași lucrări, aceleași dovezi, totul la fel, totul pe parcurs, aceeași Evanghelie, chiar cu Cuvântul. "Dacă asta a fost învățat de Domnul, apoi confirmat de ucenicii Săi pe care i-am auzit," Pavel fiind la fel, "cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare?"

¹⁰⁵ Acum, Pavel spunea asta audienței sale de Evrei. Acum, ei nu aveau casetofone, astăzi, cum avem noi aici. Dar aveau scribi care ședeau acolo, o scriau în timp ce Pavel o predica.

Și asta este ceea ce este chiar aici. Noi Îl luăm cu ajutorul casetofonelor, iar aceste casete merg în toată lumea, vedeți, pentru a demonstra că Acesta este Adevărul. Religia noastră nu este în zadar, este absolut Isus Cristos cel înviat, același lucru. Acum nu trebuie să neglijăm Aceasta.

¹⁰⁶ Acum, doar nu plecați de la biserică, astăzi, și să spuneți, "Ei bine, îmi cam place să merg acolo. Îmi place cum cântă, iar oamenii sunt prietenoși în acea bisericuță veche." Nu faceți asta.

¹⁰⁷ Frate, lasă-ți inima să devină o flăcără, spune, "Aici, trebuie să fac ceva în legătură cu asta. Trebuie să ies și să văd dacă pot face ca cineva să fie mântuit."

¹⁰⁸ Și nu ieși afară, spunând: "Binecuvântat fie Dumnezeu, dacă nu te pocăiești, vei pieri." Nu.

Mergeți cu blândețe. "Fiți înțelepți ca un șarpe, fără răutate ca un porumbel." Vedeți, așa trebuie să procedați. Apropiati-vă de persoana respectivă, dacă crește găini, vorbiți-i despre găini, pentru o vreme. Vedeți? Și apoi, înainte să-ți dai seama, veți vorbi despre Domnul. Dacă este fermier, vorbiți despre ferma lui.

¹⁰⁹ Dacă vinde automobile, vorbiți despre automobilele lui, pentru o vreme, "Ce mașini frumoase ai," și așa mai departe. Vedeți?

¹¹⁰ Până când prindeți Duhul, când Tatăl spune, "Acum este momentul să-l abordezi despre sufletul lui."

¹¹¹ Îl puteți lua cu încetșorul, vedeți, "Acesta este un automobil frumos. Ști că transportul, astăzi, a devenit grozav. Oh, cum sau apropiat națiunile; și orașele națiunilor noastre, apropiate. Prietenii și mamele se pot vizita unii pe alții. Știți, este un lucru minunat să ai automobile ca cele pe care le vinzi tu."

¹¹² "Da, domnule. Cu siguranță. Aha." Știți, pufăind din trabuc, sau ce-o fi. "Da, alea, alea sunt mașini bune."

¹¹³ "Te-ai gândit vreodată la ce ar fi crezut bătrânii dacă ar fi văzut așa ceva?" Continuați în acel mod, știți.

După o vreme, spuneți, "Da, da, sigur că da."

¹¹⁴ "Ști, un alt lucru pe care îl face, ne aduce la cum avem noi, ca la treziri. Oamenii pot veni din toată țara, ușor, la o trezire." Vedeți, deschideți calea, tot timpul, știți.

¹¹⁵ Dacă simți că Ceva blochează calea, oprește- te chiar acolo, mută-te *aici*. Cum a spus un doctor, la Phoenix, a spus, "Doamne, umple-mi gura cu cuvinte bune, și apoi dă-mi un ghiont când am spus destule." Vedeți? Da. "Dă-mi un ghiont când am spus destule."

¹¹⁶ Acum, observați acum, vom începe de la capitolul 15, sau versetul 15 din capitolul 3, cu atenție acum.

Câtă vreme se zice, Astăzi, dacă... auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.

¹¹⁷ Acum urmăriți-l pe Pavel vorbind aici. Acum se zice, "Astăzi, după atâta vreme." Vom intra în asta imediat, că, "Astăzi, după atâta vreme." Vine în capitolul următor, "După atâta vreme."

... se zice, Astăzi, dacă... auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, când L-au provocat pe Dumnezeu.

¹¹⁸ Acum să citim următorul verset.

Căci unii, după ce au sîșeră, au provocat: ...

Acum despre ce vorbește? Evanghelia.

... n-au fost oare toți aceia, care ieșiseră din Egipt prin Moise.

Dar cu cine a fost El mâhnit timp de patruzeci de ani? n-au fost oare cei ce păcătuiseră și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

¹¹⁹ Să ne oprim aici un minut. *Provocarea*, "când au provocat." Acum ce a făcut Dumnezeu? Acum Pavel încearcă să vorbească. Ce anume i-a scos din Egipt? A fost Moise? Nu. Moise a fost instrumentul în trup.

¹²⁰ Acum avem un fundal aici. Vrem să clarificăm acum. Când vom ajunge la acest punct aici, în câteva minute, voi veți vedea.

¹²¹ Acum, Dumnezeu avea poporul Său cu un repaus neliniștit. Ei erau jos în Egipt. Erau în afara poziției lor corecte. Erau în afara patriei lor. Erau străini și pelerini, și Dumnezeu avea să-i aducă din acel loc de adăpostire, în-în Egipt, până la patria lor.

¹²² Un simbol al zilelor noastre; suntem neliniștiți. Aici nu va dura mult. Băieței cu mâini dolofane care se joacă cu bile, fetițe cu păpușile, se joacă; deodată, ești cărunt și ridat. E ceva în neregulă aici. Aici nu e acasă. Suntem în locul nepotrivit. De aceea spunem că suntem pelerini și străini. Ceva s-a întâmplat.

¹²³ O doamnă mică a spus, în această dimineață, în cameră, despre cum râd oamenii de ea, uneori. I-am spus, "Dar, soră, dragă, tu nu ești dintre acei oameni." Noi suntem un popor diferit.

¹²⁴ Fetița mea a spus, "Tati, *așa-și-așa* fete au făcut *așa-și-așa* lucruri pe care le-au făcut."

¹²⁵ I-am spus, "Dar, uite, dragă," aveau aceste discuri cu Elvis Presley, i-am spus, "Nu le-aș vrea în casa mea."

¹²⁶ Ea a spus, "Dar, tati, sunt niște fetițe drăguțe."

¹²⁷ I-am spus, "Poate că sunt. Nu am nimic de spus împotriva la asta. Dar este un singur lucru, noi suntem diferiți. Suntem diferiți. Nu în sensul că vrem să fim diferiți, dar Duhul care este în noi a ieșit din asta. Sunteți dintr-o altă lume."

¹²⁸ Când mă duc în Africa, nu mă pot adapta la modul lor-lorlor de viață. Ei nu poartă haine. Sunt goi. Și culeg ceva putred, cu viermi în el, îl mănâncă, oricum; nu contează. Vedeți?

¹²⁹ Și Asta este diferit. Știți, cândva, toți eram așa, dar civilizația ne-a adus și ne-a făcut diferiți.

Și convertirea a dublat asta de milioane de ori. Nu mai vrem lucrurile putrede ale lumii. Cristos ne-a făcut să devenim Creștini; așa cum civilizația ne-a făcut să devenim curați. Și observați, nu numai asta, dar mărturisim că suntem pelerini și străini. Nu suntem din lume. Atunci, nu mai vreți să aveți nimic de-a face cu lumea. Și acele lucruri au trecut.

¹³⁰ Acum, Israel a fost jos în Egipt. Ei nu erau egipteni. Egiptenii, era o rușine pentru un egiptean să pună mâna pe o oaie. Iar Israelul erau păstori de oi. Și cum trebuie să-l fi afectat Moise, după toată indignarea de a fi egiptean, crescători de vite.

Ați observat ce i-a spus Faraon lui Iosif și așa mai departe? "Este o urâciune." A spus, "Ai tăi sunt păstori." Și chiar și un egiptean nu putea nici măcar să pună mâna pe un păstor. Era un popor diferit.

¹³¹ Și așa este și cu un Creștin, astăzi, când este născut din nou. Nu este... Este murdar pentru el să se asocieze acolo unde oamenii beau și spun glume murdare, și femei goale. Și orice... Este, este-este murdărie. O, binecuvântat să fie Domnul! Noi suntem pelerini aici. Suntem străini aici. Duhul a fost convertit și căutăm o Cetate în care femeile nu poartă pantaloni scurți. Căutăm o Cetate în care nu au cârciumi cu bere. Căutăm o Cetate în care sălășluiește neprihănirea. Așadar, suntem pelerini.

¹³² Astfel, Dumnezeu s-a pogorât într-un mare mănunchi de Foc, ca o Aureolă, s-a pogorât într-un rug și a început săi se dezvăluie lui Moise, mai întâi. Moise a spus...

Știți cum am avut lecția de aseară, cum că atunci când Isus a fost aici pe pământ, El a spus, "Ei bine, înainte ca Moise să fi fost, EU SUNT." Acesta a fost Isus în rugul aprins, în Stâlpul de Foc. Este Isus, astăzi, la fel.

Și S-a descoperit pe Sine Însuși într-un Stâlp de Foc, iar Moise a avut experiența. El coboară în Egipt. Propovăduiește Evanghelia, vestea cea bună, și semne și minuni l-au urmat. Ați înțeles? Același lucru și astăzi.

¹³³ Nu numai atât, dar când acei Evreii au ieșit, au umblat în Lumină, ei au fost conduși de același Stâlp de Foc. Și Biblia a spus să, "Nu-L ispitiți pe Dumnezeu."

¹³⁴ Urmăriți asta. Dați-mi voie să citesc.

Câtă vreme se zice, Astăzi, dacă voi... auziți glasul Lui, nu vă împietriți inima, (Glasul Lui vorbind inimii voastre.) ca la provocare. (Când L-au provocat.)

Ascultați.

Căci unii, când au auzit, au provocat: ...

¹³⁵ Câți știu că Israelii L-au provocat pe Dumnezeu cu necredința lor? Au murmurat, ei, toți. Dumnezeu a mers drept acolo. Și când au ajuns... Primul lucru, au intrat în necaz.

Aici era acest Stâlp de Foc deasupra lor. Nu știu dacă L-au văzut cu toții, sau nu. Cel puțin, Moise L-a văzut. Și era deasupra lor, iar ei Îl priveau. Și când au coborât... Să spunem că dacă nu L-au văzut, nu știu

dacă L-au văzut sau nu. Mergea înaintea lor. Biblia a zis că era acolo.

¹³⁶ A zis, "Steaua mergea înaintea magilor." Nimeni nu a văzut-o în afară de magi. A trecut pe deasupra tuturor observatoarelor. Ei țineau timpul după stele. Nimeni nu a văzut-O în afară de magi. Lor le-a fost dat să O vadă, și magii erau cei pentru care a fost trimisă Steaua.

¹³⁷ Și Stâlpul de Foc a fost trimis la Moise, iar Moise a fost trimis la copiii lui Israel. Și ei trebuiau să-l urmeze pe Moise. Ei puteau să-l vadă pe Moise, iar Moise vedea Lumina.

Au pornit. Apoi plecau. Și pe când ieșeau, au ajuns la Marea Roșie. Și, oh, ei-ei au văzut încă toate acele semne de miracole și lucruri care aveau loc în timp ce erau încă jos în-în vechia țară a Egiptului, dar când au ajuns acolo în călătoria lor, abia convertiți și scoși afară. Apoi, dintr-o dată, au intrat în probleme.

¹³⁸ Lui Dumnezeu îi place să vă aducă în probleme. Îi place să vă pună în dificultate și să vadă cum veți reacționa. Așa că a oprit Marea Roșie și, primul lucru, i-a dus direct în acest loc, apoi la trimis pe Faraon după ei. Vedeti cum îi place lui Dumnezeu să facă? Îi place să Își arate puterea și dragostea. El este Dumnezeu și Îi place să vă arate cine este El. Amin.

Și problema este că, astăzi, oamenii spun, "Oh, zilele acelea au trecut." Nu. Cum poate Dumnezeu să Se arate, când ești învățat astfel de lucruri? Dar lui Dumnezeu Îi place să Se manifeste.

¹³⁹ Iată că vin copiii lui Israel, umblând în Lumină. Moise, mergea înaintea lor. Iată-i. "Haideti. Aceasta este calea. Dumnezeu cheamă. Noi ieșim. Mergem în țara făgăduii tă."

"Oh, aleluia!" Și iată-i pe toți strigând, sărind și aveau un timp bun, știți. Și deodată, s-au uitat înapoi și au spus, "Oh, ce e praful ăla?"

¹⁴⁰ Unul dintre ei s-a urcat pe un deal și a spus, "Oh, oh! Vai, vai! E oastea lui Faraon."

¹⁴¹ Dumnezeu a spus, "De ce sunteți așa de speriați? Nu ați crezut ce am făcut acolo jos? De ce sunteți atât de îngrijorați? De ce Mă mâniați?"

¹⁴² Când au ajuns acolo, Moise a ieșit și a intervenit la Dumnezeu. Dumnezeu a deschis pur și simplu Marea Roșie și ei au traversat-o; a închis dușmanul înăuntru. Așa procedează Dumnezeu. Nu vă speriați. Nu vă agitați. Nu fiți neliniștiți. Îl provocați pe Dumnezeu.

¹⁴³ Atunci ce a făcut El? Se pare că, "Ei bine, am avut o mare încercare; binecuvântat să fie Dumnezeu, am trecut peste ea. Nu vom mai avea altele. Suntem pe drumul nostru spre țara făgăduită." Și El i-a condus direct în pustie, unde nu există apă. Vă puteți imagina? Dumnezeu, cu poporul Său-cu poporul Său sfințit, sfânt, i-a dus direct în *această* capcană; apoi i-a scos din acea capcană și i-a dus direct aici, unde nu există apă. Când ar fi putut să-i ducă undeva unde să fie apă. Ei bine, El ar fi putut face un râu, pe tot parcursul drumului, dacă ar fi vrut. Ar fi putut să facă fiecare munte să izburnească în bucurie, să țâșnească apă la 50 de picioare în aer, dacă ar fi vrut. Sigur că El ar fi putut. Dar dacă El ar fi făcut asta, ar fi fost prea ușor. Oh, îmi place! Binecuvântat fie Numele Domnului.

¹⁴⁴ "De ce a lăsat Dumnezeu să se întâmple *asta*, frate Branham? De ce a făcut Dumnezeu... ?"

Dumnezeu face asta. Lăsați-L pe El în pace. Mergeți mai departe. Asta e treaba lui Dumnezeu. "Pașii celor drepti sunt rânduți de Domnul." Da, domnule. Ce mai contează?

¹⁴⁵ "Mi-am pierdut toți banii, frate Branham." Ei bine, binecuvântează-l pe Dumnezeu, oricum.

¹⁴⁶ "Oh, am făcut *asta*, și s-a întâmplat *asta*, furtuna mi-a spulberat casa."

¹⁴⁷ Binecuvântează-l pe Dumnezeu, oricum. "Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului." Continuă să mergi înainte. Este toată slava lui Dumnezeu. Dumnezeu știe ce face.

Unii prin apă, alții prin potop,

Unii prin încercări grele, dar toți prin Sânge.

¹⁴⁸ Acesta este drumul pe care El îi călăuzește. Așa este. O, Doamne! Simt că aș putea doar să mă opresc și să strig. Acesta este modul în care El îi conduce pe copiii Săi dragi. Oh, puteți simți... ? Acum, nu sunt psiholog, dar puteți simți acel Duh minunat care se revarsă acum peste clădire? Ce-ar fi dacă ochii noștri s-ar deschide chiar acum, și să ne uităm la ceea ce se află în jurul acestor pereți, în sus și în jos pe aceste culoare?

¹⁴⁹ Bătrânul Elisei, într-o dimineață, când băiatul acela era cât se poate de orb, a spus, "Uite-te la Sirieni acolo jos."

A spus, "Dar sunt mai mulți cu noi." A spus, "Nu văd pe nimeni."

A spus, "Doamne, deschide ochii aceluia băiat."

¹⁵⁰ S-a uitat în jurul aceluia profet bătrân, peste to în jur, munții erau în Flăcări, și cai de Foc, și care de Foc.

Atunci a fost convins.

¹⁵¹ El a spus, "Vom ieși și îi vom lovi cu orbire." Ei aveau vederea la fel de perfectă ca întotdeauna, dar erau orbi față de el. A spus, "Voi toți îl căutați pe Ilie?"

Au spus, "Da."

¹⁵² A spus, "Haideți, vă voi arăta unde este." Și el era cel care îi conducea. Ei nu știau asta.

¹⁵³ Așa este și astăzi. Cristos este aici. Duhul Sfânt este aici, făcând aceleași lucruri pe care El le-a făcut întotdeauna, iar lumea este oarbă față de El. Ei nu știu. "Oh, eu-eu nu știu despre Asta. Păstorul meu... "Oh, bieții oameni decrepiți! Înțelegeți ce vreau să spun? Ei sunt orbi față de Asta. Ei nu știu. Dumnezeu călăuzește.

¹⁵⁴ Acum, ei au venit, prin Pustia Sin, nu era apă acolo. Dumnezeu a prevăzut chiar totul. Oh, și au găsit o baltă de apă, au spus, "Asta este." Și nici măcar nu au putut să o guste. Oh, a fost groaznic. Vai, este-este mai rău decât sută la sută sulf. Vedeți, exact ca ouăle stricate, știți. "Oh, Doamne! Este îngrozitor." Era otravă. Acum, numită Pustia Sin. Câțiva plamieri au crescut acolo și izvorul unde creșteau acei palmieri. Atunci Moise a spus, "Nu..."

¹⁵⁵ Dumnezeu a spus, "De ce ei? De ce ei? De ce Mă provoacă? Ei bine, dacă am făcut *acel* lucru mai înainte acolo, nu pot Eu să fac ceva în situația aceasta?"

¹⁵⁶ Dacă te-a scos dintr-o boală, nu te poate scoate și din alta? Dacă te-a scos dintr-un necaz, nu te poate scoate El din altul? Bindecuvânt să fie Dumnezeu! Dacă El m-a scos din păcat, poate să mă scoată și din mormânt. El este Dumnezeu. Care este diferența? Mergi mai departe, ține-ți privirea la El.

¹⁵⁷ A spus, "Dacă am închis Marea Roșie în urmă și i-am înecat pe egipteni, nu pot să fac ceva cu această apă? De ce Mă mâniați? O, necredința voastră! Mă stârniți la mânie, din cauza necredinței."

¹⁵⁸ Acum cuvântul folosit aici este, "Păcat," stârnit. Făcut... Motivul pentru care au făcut-o, ei nu credeau. Ei nu au ieșit niciodată și să joace zaruri, acum, și lucruri de genul acesta. Ei nu au umblat niciodată cu soția altuia și nu au ieșit să spună minciuni. Nu asta făceau ei. Dar, în primul rând, asta nu este păcat.

¹⁵⁹ A trăi în adulter nu este păcat. Fumatul, mestecatul, băutura, jocurile de noroc, blestemele, înjurăturile, și așa mai departe, nu este păcat. Acestea sunt atributele necredinței. Faci asta pentru că ești un necredincios. Dacă ești credincios, nu faci asta. Acesta este motivul pentru care Isus a spus, "Cine ascultă cuvintele Mele și *crede* în Cel care M-a trimis, are Viața veșnică." Nu *spune* că crede, ci crede cu adevărat! Iată. Asta vă înlătură toată dovada inițială. Vedeți? Acum, iată.

Nu, "Cine ascultă Cuvintele Mele și strigă." Nu, "Cine ascultă Cuvintele Mele și vorbește în limbi." Nu, "Cine ascultă Cuvintele Mele și are sânge în mână sau pe față," sau orice altceva. Nu asta e.

"Cine ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața Eternă, și nu va ajunge niciodată la Judecată, ci a trecut din moarte la Viață."

¹⁶⁰ Ce este păcatul? Necredința. Se poate ridica un lucru mic, în loc să te duci direct la Scriptură și să afli dacă este adevărat sau nu, "Oh," spui, "Eu sunt... Nu! Vedeți, acolo, mergeți înainte. Voi continua să fiu un prezbiterian așa cum sunt, vedeți." Mergi înainte, orb, și Îl provoci pe Dumnezeu.

¹⁶¹ Când Dumnezeu face ceva, El se așteaptă ca națiunea să o apuce. Dar, în loc de asta, "Știi, ei bine, nu știu ce să zic de Asta." Vedeți? El se așteaptă ca poporul să prindă Asta. Dacă ești suficient de preocupat, așează-te cu Scriptura. Parcurge-O și cercetează-O, înainte și înapoi, și vezi dacă S-a întâmplat, dacă S-a prezis că se va întâmpla, și așa mai departe. Atunci vei înțelege. Amin.

¹⁶² Acum observați.

Câtă vreme este... Astăzi, dacă... auziți glasul Lui, nu vă împietriți inima, ca la provocare, când Dumnezeu a fost provocat de ei, vedeți.

Căci unii, când au auzit, au auzit Evanghelia propovăduită de Moise, au provocat: n-au fost oare toți aceia care ieșiseră din Egipt prin Moise.

¹⁶³ Câți știu câți oameni au fost mântuiți din acel grup de la început care au ieșit? Câți? [Cineva spune, "Doi." – Ed.] Doi, este corect. Câți știu numele lor? ["Caleb și Iosua."] Așa este. Caleb și Iosua, singurii doi, din două milioane și ceva .

¹⁶⁴ Ascultați asta. "Dar el..." Versetul 17 acum.

Dar cu care a fost El mâhnit patruzeci de ani, din pricina necredinței. Nu a fost cu cei care au păcăluit, nu au crezut... ?

¹⁶⁵ Luați dicționarul și aflați ce înseamnă *păcat*. Luați dicționarul Biblic. Este necredință. *Necredința* este "păcatul." "Cel ce nu crede a și fost osândit," Sfântul Ioan 4, vedeți, "a și fost osândit."

... *ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?*

Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui, ...

¹⁶⁶ Necredințioșia voastră! Oh, cum nu voi ajunge niciodată la capitolul meu. Dar, observați, asta e problema cu națiunea asta, astăzi. Semne și minuni au străbătut această națiune. Ce fac ei? Întotdeauna întorc spatele la Asta. Și El a spus, "Voi jura că nui voi lăsa să intre în Țara spre care au pornit."

¹⁶⁷ Ce se întâmplă cu aceste biserici mari de astăzi? Necredința lor L-a provocat pe Dumnezeu. Aleluia! El este în stare ca din aceste pietre să ridice copii lui Abraham. El a încercat să le dea Evanghelia, dar ei și-au împietrit inimile. Și-au făcut secte și au făcut mici denominațiuni, "Și noi credem *asta* și nimic altceva," și Dumnezeu nu a putut să intre. Unde sunt ei astăzi? Poziționați pe margine.

¹⁶⁸ Micul grup credincios al lui Dumnezeu se mișcă în continuare, cu semne și minuni. El îi pune la încercare. "Orice fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie mai întâi încercat și testat," instruit de copil.

¹⁶⁹ Primul lucru mărunț care a avut loc, "Oh, păi, poate că nu este adevărat, oricum." Ești un fiu nelegitim, și nu un fiu al lui Dumnezeu.

¹° Pentru că un copil al lui Dumnezeu este Sămânța lui Abraham, care numește lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost, "Dumnezeu a spus așa," și continuă să meargă mai departe. Amin. Nu contează ce spune, sau orice diferit, ei continuă să meargă mai departe, oricum. "Dumnezeu a spus așa."

¹⁷¹ Douăzeci și cinci de ani a așteptat el acel copil, oricât de contrar ar fi fost. Și s-a separat de cei necredincioși, amin, ca să poată crede. O, Doamne! Mă simt religios.

Gândiți-vă la asta. Trebuie să te separi de dogma lumii, "Ah, zilele miracolelor au trecut. Nu mai există așa ceva. Este fanatism." Separă-te.

¹⁷² Biblia a spus, "Ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, zice Domnul, și vă voi primi." Ce minunat! "Vă voi primi," după ce v-ați separat. "Veți fi copiii Mei, Eu voi fi Dumnezeul vostru." Separați-vă, nu vă înjugați cu necredințioșii. Așa este.

¹⁷³ Tânărul care se căsătorește, s-a căsătorit cu o fată care nu crede; sau o fată tânără care se căsătorește cu un băiat care nu crede. Să nu faceți asta. Nu contează cât de draguț este el, și-și, sau cât de draguță este ea, și ce ochi mari are; toate acestea se vor stinge într-una din aceste zile. Dar, frate, sufletul tău va trăi veșnic. Tu ai grijă ce faci. Ea nu este o credincioasă adevărată, sau el nu este un credincios adevărat, nu te lega în acel fel. Stai departe de așa ceva. Ți va cauza necazuri mai târziu.

¹⁷⁴ Acum ascultați, versetul 17.

Dar... cu cine El... a fost mâhnit El patruzeci de ani? n-a fost oare cu cei ce păcătuiseră, și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

... *cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna, ...*

¹⁷⁵ Au pornit, dar, au văzut minunile, dar nu au ajuns niciodată în țara făgăduită. Doar un număr ales, de doi, au intrat în țara făgăduită.

¹⁷⁶ Acum ce face Pavel? El le vorbește Creștinilor acum, "Să nu îngăduiți ca aceeași Evanghelie, care a fost propovăduită în trecut, cu semne și minuni, și Stâlpul de Foc i-a condus; când aceste lucruri vor avea loc din nou, să nu cădeți la marginile drumului, din cauza necredinței, să vă îndoiiți, pentru că trupurile lor moarte au căzut în pustie."

¹⁷⁷ Acum intrăm, repede acum. Urmăriți cu atenție. ... *dar celor ce nu au trăit?*

Vedem dar că nu trebuiau să intre din pricina necredinței lor.

Îl numește *păcat* o dată, îl numește *necredință* data următoare. *Necredința* este "păcat." "Ei nu au intrat, din pricina necredinței lor."

¹⁷⁸ Ei l-au văzut pe acel profet, Moise. Au văzut ce a făcut, au văzut ce a spus. A fost Adevărul, de fiecare dată, a continuat să meargă înainte, Adevărul. Acest Stâlp de Foc apărea înaintea lor. Ei L-au privit. L-au văzut.

¹⁷⁹ Pavel, încercând să ajungă, mai târziu, să ajungă aici, la experiența pe care a avut-o. Vedeți? Încercând să relaționeze experiența, a tipizat-o cu Vechiul Testament. El a spus, "Acum noi am intrat într-un lucru nou, în această nouă dispensa ție, prin Isus Cristos. În vremurile vechi, Domnul li s-a arătat prin profeți, dar acum El este prin Fiul Său, Isus." Vedeți? Și a început să tipizeze experiențele și să le arate ce se întâmpla, cum

semnele și minunile, și totul, și ce este scris.

¹⁸⁰ Acum a spus, "Ei nu au intrat, din pricina necredinței lor." Ei nu au crezut.

¹⁸¹ "Dar acum, noi, noi trecem la o dispensație, și nu vă împietriți inima. Nu vă comportați ca ei, în zilele provocării, când L-au provocat pe Dumnezeu." Cum au făcut-o? Nu trăind imoral. Dați-mi voie să vă tocesc acest lucru.

¹⁸² Voi spuneți, "Frate Branham, eu merg la biserică." Este în regulă. "Nu am mințit niciodată în viața mea." Este în regulă. "Nu am furat niciodată. Nu am făcut niciodată *asta, aceea sau altceva.*" Este foarte bine. Totul este foarte bine. Dar, asta tot nu este păcat.

¹⁸³ Păcatul este atunci când Dumnezeu Se arată și tu nu-L crezi, nu vrei să-L asculți.

¹⁸⁴ "Oh," spui, "biserica mea nu învață Asta." Atâta timp cât Biblia o învață și Dumnezeu o dovedește, acesta este lucrul.

Acum urmăriți doar un moment. Acum vom începe acum cu ceva foarte, foarte profund. Acum, puneți-vă conștiința în buzunarul de la vestă până când ieșiți afară.

¹⁸⁵ Acum urmăriți foarte atenți.

Să luăm dar bine seama, că, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în a Lui...

A Lui, a ei, pronume personale acum. Cum?

... niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.

¹⁸⁶ Acum, Pavel încearcă să le spună, în capitolul anterior, despre toate aceste lucruri. Dar acum încearcă să le spună ce este Aceasta.

Oh, avem timp? Eu... Poate ar fi mai bine să așteptăm până diseară. Se face târziu, și vom avea serviciul de rugăciune. Poate că mai bine îl preluăm diseară, pentru că aceasta este cu adevărat plin de vitamine, vitamine spirituale. Am multe de făcut, și sunt ocupat în această după-amiază. "Să ne..."

Să luăm dar bine seama, așadar, ca nu cumva, o făgăduință...

¹⁸⁷ Acum, au avut ei o făgăduință pentru țara făgăduită, jos în Egipt? Și, când, Dumnezeu s-a pogorât, pentru a face această făgăduință o realitate. Ei bine, Dumnezeu i-a spus lui Abraham, cu sute și sute de ani înainte, că o va face. Era Scriptural.

¹⁸⁸ Iosif a spus, "Nu-mi mutați oasele de aici până când nu mergeți în acea țara făgăduită și să mă îngropați acolo sus cu restul părinților mei." Pentru că știa că va veni învierea, când Isus va învia din morți, căci știa ce a spus Iov. Vedeți?

¹⁸⁹ Fiecare dintre acei profeți știa exact ceea ce a spus celălalt profet, și știa că Duhul lor era același. Și ei urmăreau. Oh, frate! Oh, asta ar trebui să ne scuture din starea noastră lumească. Ei aveau ochii, nu la ceea ce spuneau oamenii, ci la ceea ce spuneau acei profeți. Fiecare dintre ei urmărea.

¹⁹⁰ Abraham a spus, "Îngropați-mă chiar aici unde a fost îngropat Iov." A spus, "Sarah, am să cumpăr o bucată de pământ. Vom fi îngropați chiar aici."

¹⁹¹ Isaac a fost un profet, după tatăl său. A spus, "Ascultați. Să nu mă îngropați altundeva, nu aici în Egipt, ci duceți-mă direct înapoi în țara făgăduită. Să mă îngropați chiar aici."

¹⁹² Iacov a murit afară din țara făgăduită, dar i-a spus fiului său, care era un profet, a spus, "Știi, într-o noapte, Îngerul ma atins la coapsă. De atunci șchiopătez. Vino, pune-ți mâna..." O, milă! "Fiul meu profet, sunt bătrân și orb. Dar pune mâna ta sfântă, fiind tu însuși un profet, pune-o pe locul unde Îngerul șia pus mâna, și jură pe Dumnezeul Cerului că nu mă vei îngropa aici jos."

¹⁹³ Binecuvântat să fie... Vedeți descoperirea spirituală a Cuvântului? Ei bine, jumătate dintre ei, aproape nouăzeci la sută, nu știau despre ce vorbea. Dar el știa despre ce vorbea. "Pune-ți mâinile tale de profet în acest loc unde Îngerul și-a pus mâna. Am fost odată un om mare, voinic, un laș solid. Dar, El m-a atins, și de atunci am fost un om șchiop. Dar am fost un prinț de când am șchiopătat. De când mi-am schimbat felul de a merge, am fost un prinț." Da. "Pune mâna aici. Jură pe Dumnezeul Cerului că nu mă vei îngropa aici." De ce? Nimeni nu știa despre ce vorbește. Iosif știa. El a spus, "Du-mă acolo sus și îngroapă-mă în acea țară făgăduită." Iată unde era. Cu siguranță.

¹⁹⁴ Când Iosif a murit, ani mai târziu, a spus, "Nu mă îngropați aici jos. Dar uitați-vă la oasele mele când treceți pe aici, pentru că într-o zi veți pleca de aici. Și când veți pleca, luați oasele mele cu voi."

¹⁹⁵ Iată. Lăsați lumea să spună ce vrea și să facă ce vrea să facă. Binecuvântat fie Numele Domnului. Păstrează-mă în Cristos, dacă sunt numit orice, un fanatic, sau un holy-roller. Într-o zi El vine, și pe cei care

sunt în Cristos îi va aduce Dumnezeu cu El, când vine. Totul este un Adevăr spiritual, descoperit, așezat chiar acolo, și este nevoie de o minte spirituală pentru a-L prinde. Odihniți-vă pe asta, pe parcursul zilei. Gândiți-vă la asta. Chiar dacă renunți la cină, gândiți-vă la asta.

¹⁹⁶ Și în seara aceasta, vom intra în Odihna Lui, care a fost lăsată, și vom vedea ce este această făgăduință astăzi. Ce este acest lucru astăzi? Dacă Dumnezeu nu o are aici, în Biblie, și nu o dovedește, că este chiar aici, acum, atunci sunt un profet fals. Exact așa este. Dar este aici. Ce este această Odihnă?

¹⁹⁷ El a spus:

Acum, *să luăm ... dar bine seama, ca nu cumva, având o făgăduință să intrăm la fel ca ei, ...*

¹⁹⁸ Și trebuie să fie aceeași făgăduință. Trebuie să fie aceeași odihnă. Trebuie să fie același Dumnezeu. Trebuie să fie aceleași semne. Trebuie să fie același lucru. Dar să ne odihnim. Acum, ce este? Fie ca Domnul să ne-o dăruiască, în această seară.

În timp ce ne plecăm capetele.

¹⁹⁹ Binecuvântat Doamne, doar Eternitatea ne va dezvălui lucrurile mărețe pe care le împărtășim acum împreună. Puțin...

Sunt mulți care sunt rânduți la osândă. Așa cum ai spus în Cartea lui Iuda, că, "Oamenii, din vechime rânduți dinainte la osândă, vor lua harul Dumnezeului nostru și-l vor transforma în desfrânare." Și mulți astăzi propovăduiesc Evanghelia, harul lui Dumnezeu, îl transformă într-o schemă de făcut bani, având o biserică mare și cei mai mulți la școala de duminică, iau harul lui Dumnezeu și îl transformă în desfrânare. Și lumea este oarbă și merg ca porci orbi. Ei nu înțeleg.

²⁰⁰ O, Doamne, deschide-ne nouă priceperea. Să nu fie priceperea noastră ca a copiilor acestei lumi. Căci Tu ai spus în Cuvântul Tău că, "Copiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât copiii Luminii." La început a fost așa, "copiii lui Cain" au devenit mari maeștrii ai științei. Au devenit mari educatori. Au devenit prelucrători de materie. Ei au continuat să progreseze, foarte religioși, dar au fost osândiți și înecați în judecată. Și cadavrele lor au plutit pe apă, iar sufletele lor au mers în iad.

²⁰¹ Și Isus s-a dus și le-a vorbit, când El a murit. "Și s-a dus în iad și a propovăduit sufletelor care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare, în zilele lui Noe," spune Scriptura. Și Dumnezeu, când a stat pe pământ, El a spus, "Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și la venirea Fiului omului."

²⁰² Dar observăm, "neamul lui Set apoi," oameni umili, adevărați oameni ai lui Dumnezeu, care nu știau prea multe despre lucrurile lumii, nu le păsa de lucrurile lumii, ci au lăsat deoparte orice greutate și au crezut în Dumnezeu, și au devenit profeți și oameni mari în Împărăție. În timp ce ceilalți, cealaltă lume religioasă, râdeau de ei, își băteau joc de ei. Dar a venit ceasul când a venit potopul și judecata.

²⁰³ Așa a fost și la venirea lui Isus Cristos. Cum râdeau și își băteau joc de El, în timp ce ei aveau religiile lor și marile lor biserici. Dar ei și-au bătut joc de Steaua Dimineții și au râs de El. Dar totuși ei au intrat la judecată. Și când au fugit și au intrat în Ierusalim, acolo și-au mâncat proprii copii, de foame, și sângele lor curgea pe porțile străzilor, când au ars cetatea și templul, și sufletele lor au mers în iad.

²⁰⁴ Doamne, iată-ne iarăși la a treia. Acesta este timpul vieții. Trei este numărul vieții. Și iată-ne pregătiți pentru răpire.

Biserica merge mai departe; lumea marilor oameni de știință; bisericile de astăzi pline de credincioși sceptici. Zeci de mii cu numele lor în registru, da, milioane, și ar râde de Evanghelie, și ar spune, că, "Sunt needucați. Ei nu știu."

Poate că așa este, Doamne, dar ceea ce ne lipsește nouă în educație, Tu compensezi prin har trimițând pe Îngerul Tău de Lumină, manifestându-Ți puterea, confirmând Cuvintele la aceia care sunt săraci și analfabeți ca noi. Dar Te iubim pentru asta, pentru că este harul lui Dumnezeu care a făcut-o, și știm că ne-am născut. Și nu suntem plăcuți, deloc. Suntem foarte neplăcuți. Dar Tu, prin har, ai întins mâna Ta milostivă și neai deschis ochii, așa cum s-a rugat Isus pentru noi; așa cum a făcut Ilie pentru Ghehazi, când s-a uitat să vadă în jurul lui. Și astăzi ochii noștri sunt deschiși și vedem lucrurile lui Dumnezeu și știm că ne aflăm în timpul sfârșitului; când zilele poporului Neamurilor sunt aproape terminate și El va lua un popor pentru Numele Său. Lasă-ne să fim incluși acolo, Doamne, cu umilință te implorăm. Ne rugăm ca Tu să ne îngădui acest lucru.

²⁰⁵ Binecuvântează-ne. Binecuvântează acest mic public din această dimineață. Este alcătuit din toate tipurile de religii și credințe diferite, dar lasă-le la o parte astăzi, Doamne. Și fie ca ei să privească drept spre Calvar, să spună, "Doamne, modelează-mă și formează-mă. Sunt ca..." Profetul a spus că a coborât în casa

olarului, ca să fie sfârâmat și remodelat. Modeleazăne și fă-ne după felul în care ne vrea Dumnezeu. Nu contează dacă trebuie să fim preșul de pe jos la Casa Domnului. Prefer să fiu preșul de pe jos decât să locuiesc în corturi cu cei răi. Și îngăduie asta, Doamne. Doar binecuvântează-ne acum și ținene umili. Fie ca inimile noastre să fie deschise, mințile noastre limpezi, pentru lucrurile lui Dumnezeu, căci o cerem în Numele lui Cristos.

²⁰⁶ Cu capetele noastre plecate, mă întreb dacă cineva ar vrea să fie amintit într-un cuvânt de rugăciune, pentru mântuirea sufletului vostru? Vreți să ridicați mâna, și doar un păcătos? Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în spate, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Mai dorește cineva să fie amintit în rugăciune chiar acum, pentru sufletul vostru? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule, cu mâna ridicată. Și Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine, și pe tine aici. Minunat. Ar mai fi încă cineva, înainte de încheiere? Simt că ar fi. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în spate, domnule, în spate.

²⁰⁷ Spune, acum uitați, vreau să vă întreb ceva. Nu vreau să vă gândiți deloc pentru că este acest mic tabernacol. Nu vreau să vă gândiți că este pentru că este vorba despre acești oameni. Și, Doamne milostiv, să nu credeți că este pentru că a fost fotografiat Îngerul Domnului cu mine, și eu... și-și ceva de genul acesta, ca să fac asta. O, Doamne! Dacă aș fi simțit așa, atunci, frate, eu ar trebui să fiu la altar în loc să te întreb pe tine. Dar eu doar spun asta, spun asta doar prin Scriptură, ca să vedeți că acesta este Adevărul. Dacă aș fi spus-o, și asta ar fi fost tot, aș fi continuat ca orice alt predicator sau ceva de genul acesta, sau orice altceva, ei bine, atunci, ar fi fost altceva. Dar vedeți care este treaba, Dumnezeu se întoarce imediat și dovedește că este Adevărul. Vedeți? Asta este ceea ce îl face real, este faptul că Dumnezeu o dovedește. Și apoi, nu numai asta, dar Cuvântul Său spune că El o va face. Iată că El o face.

²⁰⁸ Acum, dacă nu sunteți în regulă, dacă inima voastră nu este în regulă cu Dumnezeu, vreți să ridicați mâna? Spuneți, "Rugați-vă pentru mine." În regulă, acolo unde sunteți. Cam opt sau zece mâini au fost ridicate, dorind milă pentru sufletul lor. În timp ce aveți capetele plecate, acum rugați-vă. Nu uitați, voi sunteți cei care trebuie să vă pocăiți. Eu cer pentru voi doar, ca Dumnezeu să fie milostiv. Dar acesta este altarul, Dumnezeu va adus într-un punct în mintea voastră; acesta este altarul. Noi credem în a veni la altar, sigur, dar asta nu-asta nu... Este în regulă. Dar adevărul vostru altar este acolo unde Dumnezeu v-a întâlnit. Și El v-a întâlnit chiar acolo unde vă aflați. Acela este altarul vostru.

²⁰⁹ Acum spuneți, "Doamne, ai milă de mine, un păcătos. Și de azi înainte, dacă mă vei ajuta, voi trăi pentru Tine. Eu voi-Eu Te voi sluji. Nu-mi pasă ce spune cineva, eu pășesc înainte, în această dimineață. Mă rog chiar aici, și Tu ia de la mine acest duh vechi și obraznic. Ia acest temperament de la mine. Știu că nu mă pot purta așa și să fiu bine cu Dumnezeu. Și am ură în inimă. Sunt invidios. Am răutate. Am *aceasta, aceea*. Scoate asta afară, Doamne. Nu vreau să fiu așa. Fă-mă dulce, și umil, și blând. Fă-mă blând. Fă-mă o astfel de persoană încât să-i pot câștiga pe alții la Tine. Lasă-mă să fac ceva pentru Tine ca să demonstrez aprecieri în viața mea." Aceasta este rugăciunea pe care o roștiți acum, în timp ce ne rugăm împreună.

²¹⁰ Tată ceresc, sunt ai Tăi. Ei sunt roadele Mesajului din această dimineață. Au ridicat mâna. Ceva i-a făcut să facă asta. Ei-ei au sfidat legile gravitației când au ridicat mâinile. A existat un duh în ei care a luat o decizie. Ei și-au ridicat mâinile, că L-au acceptat pe Creatorul care i-a creat.

²¹¹ Acum, Tată Ceresc, mă rog ca Tu să-i binecuvântezi și să le dai Viața Eternă, chiar acum. Nu este nimic ce aș putea face; să-i chem în jurul altarului, să-i pun într-o cameră separată, să fac toată lucrarea. Este-este nevoie ca Tu să o faci, Doamne. Noi nu putem face mai mult decât să predicăm Cuvântul. Tu ai spus, "Credința vine prin auzire, prin auzirea Cuvântului, a Cuvântului lui Dumnezeu." Acum, am predicat Cuvântul, iar ei au ridicat mâna, că au crezut în El. Acum dă-le Viața veșnică, pentru că Tu ai făgăduit că o vei face. Dacă au fost sinceri când au ridicat mâna, vor ieși din această clădire în această dimineață, un creștin dulce, blând și umil, pentru că Tu ai făgăduit asta. Și cuvintele Tale nu pot da greș. O cer în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Acum privesc, aștept și tânjesc,
după acea Cetate luminoasă, pe care a văzut-o Ioan coborând.
În acea Cetate luminoasă...

Închinați-vă acum.

... cetatea albă ca o perlă,
am un locaș, o harpă și o cunună;
Acum privesc, aștept și tânjesc,

După acea Cetate luminoasă, pe care a văzut-o Ioan coborând.

²¹² Nu-i așa că voi chiar Îl iubiți? Mesajul s-a terminat, acum. Aceasta este închinare. Nu venim la biserică doar pentru a asculta un mesaj. Venim să ne închinăm. Doar uitați de persoana de lângă voi. Doar adorați-L. Oh, ce frumos! Ce minunat! Doar spuneți-i în inima voastră... Nu trebuie să-I spuneți cu voce tare. Spuneți-i doar în inima voastră, "Te iubesc, Doamne. Iartămă de păcatul meu." Oh, Doamne!

... Cetate albă ca perla,
Am un locaș, o harpă și o cunună;
Acum privesc, aștept și tânjesc,
După acea Cetate albă, pe care a văzut-o Ioan coborând.

²¹³ Tatăl nostru Dumnezeu, primește-ne. Așteptăm, în timp ce ascultăm la Cuvânt, tânjind. "Inimile noastre însetează după Tine, așa cum tânjește un cerb după izvoarele de apă. Sufletul nostru însetează după Tine, O Doamne." Tânjind și așteptând, așteptând ceasul acela când va veni Isus, așteptând până la timpul în care vom fi chemați la cer. Nu pentru a sta înaintea Judecătorului la judecată; asta a fost deja. Suntem morți față de lucrurile lumii, și am intrat în Cristos, și El a preluat judecata noastră. El este Avocatul nostru acum, la scaunul de justiție. Binecuvântatul nostru Avocat, care, la mărturisirea noastră, ne pledează cauza până când știm că suntem nevrednici. Așa cum o dragă soră bătrână în această dimineață, a spus în mărturia ei, și punând bănuții ei, "De când am venit aici am învățat că nu este vorba de sfințenia mea, ci de sfințenia lui Dumnezeu."

²¹⁴ Cu adevărat, Doamne, noi îi învățăm pe oameni, că nu este nimic bun în om, nici măcar un singur lucru. "Ce este omul ca să te gândești la el?" Dar este harul lui Dumnezeu care ni s-a arătat. Și ne încredem doar în meritele Lui, nu în ale noastre. Și ne închinăm Ție, Dumnezeule Preasfânt, pentru bunătatea Ta, de a ne include în marea Ta Împărăție, în marile Tale planuri. Te primim în inimile noastre, prin credință. Și prin har, credem că Tu ni l-ai dat pentru slava lui Dumnezeu, pentru slujirea lui Dumnezeu.

²¹⁵ Acum, Doamne, vindecă-i pe cei bolnavi care vin să se roage pentru ei, în această dimineață. Dă-le acea bucurie, căci ei tânjesc să fie sănătoși. Fă-i să știe că această mică și ușoară suferință ce a fost pusă peste ei, este doar un mic timp de încercare. Dumnezeu știe totul despre asta. El a făcut-o pentru a vedea ce vom face noi în legătură cu ea. Cum Dumnezeu... Fie ca ei să pășească direct acolo și să revendice acea lucrare terminată! Fie ca Tu... Fie ca ei să nu Te provoace, alergând *încoace* și *încolo*, și *înăuntru* și *afară*, "Ei bine, nu știu *aceasta*, *aceea*."

²¹⁶ Doamne, fie ca ei să ia o poziție dreaptă, să spună, "Doamne, Tu ai fost Cel care m-a salvat. Tu ai fost Cel care a făcut aceste lucruri pentru mine. Te cred și mă încred în Tine, astăzi." Și mă rog ca Tu să le acorzi acest lucru oamenilor, în Numele lui Cristos. Amin.